

[//sites/default/files/kfinder/images/mpasis.jpg](#)

LESVOS News	Πολιτική	Κοινωνία	Οικονομία	Αθλητικά	Πολιτισμός	Αστυνομικό Ρεπορτάζ	Εκπαίδευση	Εργασία
Αγροτικά - Αλιεία	Περιβάλλον	Τουρισμός	Υγεία	Ναυτιλιακά - Μεταφορές	Βιβλίο (/articles/news-	Μουσείο Σίγρι - Γεωπάρκο		

Ο υπέροχος Αχιλλέας της Λέσβου και όλου του κόσμου....

Πέμπτη, 24/11/2016 | Κοινωνία

Τον Αχιλλέα τον γνωρίσαμε στη Μυτιλήνη πριν από μερικούς μήνες. Μπορεί σήμερα να είναι στη Θεσσαλονίκη αλλά πάντα είναι στη σκέψη μας και πάντα πιστεύουμε η Μυτιλήνη είναι στη σκέψη του. Ένα αφιέρωμα στον Αχιλλέα από την ιστοσελίδα thestival.gr της Θεσσαλονίκης.

Όταν το 1996 φορούσε το κοστούμι και τη γραβάτα του και κάλυπτε ως πολιτικός συντάκτης το ρεπορτάζ του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, δεν μπορούσε να φανταστεί ότι είκοσι χρόνια μετά, θα έδινε τις πιο ανθρώπινες ανταποκρίσεις της καριέρας του, μέσα από Κέντρα Φιλοξενίας Προσφύγων της Ειδομένης, της Μυτιλήνης και της Θεσσαλονίκης, έχοντας δίπλα του τον Αμπού, τον Μαχμούτ, τον Αλί, τον Καρούαν, τον Μοχάμεντ και άλλους φίλους καρδιάς.

Ανήσυχος πνεύμα από την αρχή της δημοσιογραφικής του πορείας, ο Αχιλλέας Πεκλάρης κατάλαβε γρήγορα ότι δεν ήταν φτιαγμένος για να κάνει ρεπορτάζ στα σκαλιά της Χαριλάου Τρικούπη και της Ρηγίλλης. Έγινε ανταποκριτής διαφόρων μέσων ενημέρωσης στη Νέα Υόρκη, το Ισραήλ, την Παλαιστίνη και τα Βαλκάνια και το 2010, αφού είχε επιστρέψει στη βάση του, την Αθήνα, άρχισε να συμμετέχει στις δράσεις που οργάνωνε το Στέκι Μεταναστών, διδάσκοντας αγγλικά σε μετανάστες και μαγειρεύοντας για τη συλλογική κουζίνα El CHEf. Με την έκρηξη του προφυγικού, το καλοκαίρι του '15, βρέθηκε στο Πεδίον του Άρεως για την υποστήριξη των 400 προσφύγων από το Αφγανιστάν που είχαν βρει καταφύγιο εκεί. Κάπως έτσι άρχισε να γράφεται και η όμορφη ιστορία που συνεχίστηκε στη Μυτιλήνη, την Ειδομένη και τα Κέντρα Φιλοξενίας της Θεσσαλονίκης. "Το προσφυγικό ζήτημα ουσιαστικά με έφερε εδώ στη Σίνδο όπου βρίσκομαι τώρα. Δεν το επέλεξα εγώ" αναφέρει ο ίδιος στο Thestival.

Το περασμένο φθινόπωρο ο Αχιλλέας βρέθηκε στη Μυτιλήνη για να κάνει ρεπορτάζ για τις προσφυγικές ροές που κατέληγαν στο νησί, για λογαριασμό του Al Jazeera. Ωστόσο, αυτή η ανταπόκριση διήρκησε λίγο περισσότερο απ' ό,τι αρχικά υπολόγιζε κι αυτό διότι αποφάσισε να εργαστεί εθελοντικά στη δομή του ΠΙΚΠΑ που υποστήριζε κοινωνικά ευάλωτες ομάδες προσφύγων. Κατά την παραμονή του στο νησί, γνώρισε και τον Μίκαελ Ράμπερ, ιδρυτή του Ελβετικού Σταυρού, πρωτοβουλίας μιας οικογένειας από τη Βέρνη η οποία στηρίζεται σε δωρεές ιδιωτών από την Ελβετία και τη Γερμανία και έχει ως στόχο να προσφέρει βοήθεια στους πρόσφυγες που ξεριζώθηκαν από τις πατρίδες τους. Ο ίδιος τον έπεισε να εγκατασταθεί στη Βόρεια Ελλάδα και να εργαστεί στις δομές φιλοξενίας προσφύγων και μεταναστών. Έτσι κι έγινε. Πρώτος σταθμός του ήταν το Κέντρο Φιλοξενίας των πρώην Βυρσοδεψείων Καραμανλή, στη Σίνδο. "Στην Αθήνα, στην Ειδομένη και στη Μυτιλήνη, η σχέση μας με τους πρόσφυγες ήταν σύνομη και διεκπαιρευτική. Έφταναν, τους φροντίζαμε, περνούσαν ένα χρονικό διάστημα κοντά μας και συνέχιζαν το ταξίδι τους. Η κατάσταση σήμερα είναι πολύ διαφορετική στα Κέντρα Φιλοξενίας" τονίζει ο Αχιλλέας.

"Κουλ γιόμ άχσαν"

Ο ίδιος έφτασε στο Camp Καραμανλή τον Μάιο και η εικόνα που αντίκρουσε ήταν αποκαρδιωτική. "Οι υποδομές ήταν άθλιες. Όταν έφτασαν οι πρόσφυγες, δεν ήθελαν να κατέβουν από τα λεωφορεία. Προσπαθήσαμε σκληρά για να τους πείσουμε να μπουν στο Κέντρο, εφ' όσον δεν υπήρχε άμεσα άλλη διαθέσιμη λύση, μετά την εκκένωση της Ειδομένης. Επιχείρησα να τους εξηγήσω και να χτίσω μια σχέση εμπιστοσύνης μαζί τους, να αντιληφθούν τις καλές προθέσεις του Ελβετικού Σταυρού" εξομολογείται.

Την πρώτη εκείνη ημέρα χρειάστηκε να περάσουν πολλές ώρες διαπραγματεύσεων με φωνές και... ανατολίτικο ταμπραμέντο, για να μπορέσουν οι πρόσφυγες να πεισθούν ότι το συγκεκριμένο μέρος θα γινόταν μέρα με την ημέρα όλο και καλύτερο. "Ορκίστηκα ότι σε έναν μήνα το camp θα είναι αγνώριστο και το καλύτερο απ' όλα τα άλλα. Τους είπα ότι το παίρνω πάνω μου κι ότι αν δεν γίνουν τα πράγματα έτσι, τότε να με βάλουν στη μέση και να με δέϊρουν όλοι μαζί" θυμάται γελώντας ο Αχιλλέας. Είχε πια νυχτώσει όταν μικροί και μεγάλοι κατέβηκαν από το λεωφορείο και ο όρκος δόθηκε στα αραβικά: "Κουλ γιόμ άχσαν!" Κάθε μέρα και καλύτερα".

Η υπόσχεση κρατήθηκε. Το Κέντρο Φιλοξενίας στα πρώην Βυρσοδεψεία Καραμανλή, δεν θυμίζει και πολύ πλέον τον παρατημένο χώρο με τις σκηνές, τις τουαλέτες και τις ντουζιέρες των πρώτων μηνών. Εθελοντές, ντόπιοι, πρόσφυγες, μια γροθιά, έχτισαν μια νέα κοινότητα από την αρχή και δούλεψαν σκληρά, νύχτα και μέρα, για να ομορφύνουν το σπίτι τους.

Σε μια εβδομάδα το Κέντρο είχε σύνδεση στο ίντερνετ, τηλεοράσεις, ψυγεία, παιχνίδια για τα παιδιά και καφενείο για τους μεγαλύτερους. Έναν μήνα μετά, ακριβώς απέναντι λειτουργούσε ραφείο, ξυλουργείο, κουρείο, παιδότοπος, μπουτίκ και μίνι μάρκετ. Στη συνέχεια ήρθε το φαλάφελ σταντ, η βιβλιοθήκη, το γυμναστήριο και το γήπεδο μπάσκετ και ποδοσφαίρου. «Όλα τα δουλεύουν οι ίδιοι οι πρόσφυγες, εμείς απλά τους βοηθήσαμε να ξεκινήσουν με όσα χρειάζονταν, πχ. εργαλεία, υλικά, χώρο κλπ. Γι' αυτό όλο δουλεύαμε μαζί πρωί και βράδυ, γίναμε μια οικογένεια. Μιλούσαμε με τα μικρά μας ονόματα και εργαζόμασταν για έναν κοινό σκοπό. Οι άνθρωποι αυτοί είχαν όρεξη να δημιουργήσουν. Στις πατρίδες τους ήταν επαγγελματίες. Είχαν τα δικά τους μαγαζιά, ήταν τεχνίτες, δεν κατέβηκαν απ' το βουνό. Αυτή τους την όρεξη, τη μετέφεραν κι εδώ" σημειώνει ο Αχιλλέας.

Από τον Ιούλιο, ο Ελβετικός Σταυρός κλήθηκε να βοηθήσει στο στήσιμο και της δομής στο κτίριο της Frakarot, στη Σίνδο. Κι εκεί οι άνθρωποι έκαναν τη διαφορά, ακόμη κι όταν η γραφειοκρατία έβαζε συνεχώς εμπόδια. Μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα εργασίας και... χαράς, με την πολύτιμη βοήθεια και των ανθρώπων του Στρατού, στήθηκαν χώροι ψυχαγωγίας κι αθλητισμού, το σχολείο και το μίνι μάρκετ. "Ο κόσμος έχει μια στρεβλή εντύπωση ότι οι άνθρωποι αυτοί κάθονται και κλαίνε όλη μέρα. Δεν είναι έτσι. Χρειάζονται να γελάσουν, να κάνουν πλάκα, να ζήσουν τη νεά τους ζωή με θετικά συναισθήματα, όπως οποιοσδήποτε άνθρωπος, έχουν τις ίδιες ανάγκες. Δεν έχουν καμία διαφορά από όλους εμάς. Τους αρέσει το ψάρεμα, το μαγείρεμα, ο αθλητισμός, η μουσική, η φωτογραφία. Έχουν φτιάξει τη δική τους αθλητική ομάδα, έχουν εκθέσει καλλιτεχνικές δουλειές τους και γενικά προσπαθούν, όπως μπορούν, να περνούν κάπως όμορφα, παρότι είναι βέβαιο ότι θα ήθελαν να ζουν κάπου αλλού".

Τους τελευταίους μήνες, ο Αχιλλέας μοιράζει τον χρόνο του μεταξύ των δύο Camp και βοηθά μαζί με όλους τους εθελοντές να γίνει η καθημερινότητα των προσφύγων καλύτερη. Άλλα πρωινά πίνει καφέ με την οικογένεια του Αμπού Χασάν από το Αλέπο της Συρίας, άλλες φορές παρακολουθεί τη γιαγιά Τζέναμπ, που του θυμίζει τη δική του γιαγιά από τον Αποκόρωνα της Κρήτης, να πλέκει μάλλινα ζιπουνάκια, κάποια μεσημέρια μαγειρεύει παρέα με την Ούμμα και τον Αμπού Άλι, ενώ αργότερα απολαμβάνει την παρέα του Μοχάμεντ και της μικρής του κόρης που μετρά λίγους μήνες ζωής. Άνθρωποι που στην αρχή μπορεί να τον κοιτούσαν με καχυποψία και φόβο, τον έχουν κάνει πλέον μέλος της οικογένειάς τους και αυτό είναι το μεγαλύτερο δώρο που έχει πάρει αυτούς τους έξι μήνες. "Όλο αυτό το διάστημα, ζώντας με αυτούς τους ανθρώπους, κατάλαβα ότι δεν έχουν καμία διαφορά από μας. Απλώς, τους "έκατσε" στη ζωή τους μια μεγάλη στραβή. Ο πόλεμος. Παρότι οι περισσότεροι επιθυμούν να συνεχίσουν το ταξίδι τους σε άλλες χώρες της Ευρώπης, είναι ευγνώμονες για τη βοήθεια που τους προσέφεραν οι Έλληνες. Από την αρχή μας έλεγαν: "Γνωρίζουμε ότι η χώρα σας περνά μια δύσκολη εποχή. Δεν θέλουμε να σας γίνουμε βάρος" τονίζει ο Αχιλλέας.

Η ώρα του σχολείου

Παρότι μέρα με την ημέρα η ζωή των προσφύγων στα Camp άρχισε να ομαλοποιείται και οι αρχικές αντιδράσεις των τοπικών κοινωνιών να κοπάζουν, η ανακοίνωση για ένταξη των προσφυγόπουλων στην εκπαιδευτική διαδικασία, ήταν αρκετή για να επαναφέρει ξενοφοβικές εξάρσεις και ρατσιστικές κορώνες ακόμη και έξω από τα σχολικά συγκροτήματα. Τα προσφυγόπουλα περίμεναν με λαχτάρα να πάνε στο νέο τους σχολείο και οι άνθρωποι που τα προετοίμαζαν για τη μεγάλη αυτή στιγμή, έπρεπε με κάποιο τρόπο να αντιμετωπίσουν αυτό το παραλήρημα. "Δεν θα ήθελα να πω, σε όλους όσους διαμαρτύρονται, απλά "μη φοβάστε". Είναι αφελής αυτή η προσέγγιση. Ο φόβος είναι ένα ανθρώπινο συναίσθημα, είναι φυσιολογικό. Όμως, δεν θα πρέπει να μας κατακυριεύει. Για όλα υπάρχει μια λογική, συνειeté απάντηση. Φοβάστε τις ασθένειες; Θα φέρουμε γιατρούς και θα κάνουν στα παιδιά εμβόλια, όπου χρειάζεται. Αυτή είναι η ώριμη αντίδραση. Δεν μπορούμε να απαντάμε κλειδώνοντας με λουκέτο τα σχολεία και ουρλιάζοντας σαν υστερικοί+ στους δρόμους" συμπληρώνει και καταλήγει: "Χρειάζεται ψυχραιμία, σοβαρότητα και ανθρωπιά μπροστά σε τέτοιες καταστάσεις. Όχι πανικός και κραυγές. Να σταθούμε στο ύψος των ιστορικών περιστάσεων".

Δίπλα στους πραγματικά ανήσυχους γονείς, όμως, είδαμε να εμφανίζονται και ακραία στοιχεία που εκμεταλλεύονται τέτοιου είδους καταστάσεις. "Είναι δηλητηριασμένες ψυχές. Μου φαίνεται αστέιο αυτό που λένε ότι οι πρόσφυγες θα εξισλαμίσουν την Ελλάδα. Από την Ελλάδα πέρασαν κι έφυγαν 1 εκ. πρόσφυγες, ενώ εδώ παρέμειναν 55.000 κι αυτό γιατί τους απαγορεύουμε να φύγουν. Αν ανοίγαμε τις πόρτες αύριο, δεν θα έμενε κανένας πια εδώ. Συνεπώς, ποιός θα μας εξισλαμίσει; Καμιά φορά τα λέω αυτά στους πρόσφυγες και γελάμε παρέα. Μια φορά είχα φορέσει μια κελεμπία τη μέρα του Ραμαζανίου για να τους ευχηθώ και γελούσαν και μου έλεγαν 'μη βάλεις τη φωτογραφία με την κελεμπία στο Facebook γιατί θα πουν ότι σε εξισλαμίσαμε'. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι αυτός ο φόβος είναι υπερβολικός και δεν έχει καμία λογική βάση, είναι στα όρια της πλάκας. Το μόνο καλό με αυτές τις αρνητικές αντιδράσεις ήταν ότι προκάλεσαν την άμεση, ηχηρή και δυνατή απάντηση αγάπης και αλληλεγγύης ανθρώπων που έχουν μεγάλα αποθέματα και θέλησαν να τα διαθέσουν στις οικογένειες των προσφύγων και τα παιδιά τους" λέει με ικανοποίηση ο Αχιλλέας.

"Θα κλείσω τελευταίος τη πόρτα"

Αυτή η σχέση εμπιστοσύνης και αγάπης που χτίζεται καθημερινά στα Camp της Θεσσαλονίκης, μπορεί να γίνεται μέρα με την ημέρα όλο και πιο δυνατή, ωστόσο, υπάρχουν και μέρες που δοκιμάζεται. Δοκιμάζεται όταν τα νερά της βροχής "εισβάλλουν" στις σκηνές, όταν το φαγητό παραμένει το ίδιο για μια εβδομάδα, όταν μικρά παιδιά αρρωσταίνουν κι έχουν ανάγκη από γιατρό, όταν οι πρόσφυγες βλέπουν τις μέρες να περνούν χωρίς να έχουν ένα ενθαρρυντικό νέο για τη μετεγκατάστασή τους σε άλλες χώρες της Ευρώπης.

Τότε στα πρόσωπα των εθελοντών βλέπουν τους μόνους ανθρώπους που μπορούν να τους ακούσουν, ακόμη και αν δεν μπορούν να δώσουν πάντοτε απαντήσεις στα "γιατί" τους. Όσο προχωράμε προς τον χειμώνα, η κατάσταση στα Κέντρα Φιλοξενίας γίνεται όλο και πιο δύσκολη, καθώς δεν

υπάρχει θέρμανση και το κρύο τρυπάει τα κόκκαλα.

“Καταβάλλονται υπεράνθρωπες προσπάθειες από την πλευρά των διοικητών των Κέντρων για να γίνουν όσο το δυνατόν καλύτερες οι συνθήκες. Ωστόσο, η αλήθεια είναι ότι το κράτος δεν παρείχε καμία στήριξη εξαρχής και η γραφειοκρατία είναι τεράστια. Η πολιτεία είναι απύσχα και για να πω την αλήθεια, δεν περιμένα και κάτι καλύτερο από το διαχρονικά διαλυμένο ελληνικό κράτος. Όταν μιλάω με τους πρόσφυγες, τους λέω καμιά φορά ότι όταν στην Αθήνα έγινε σεισμός το 1999, άνθρωποι στο κέντρο της πόλης, ακόμη και τέσσερα χρόνια μετά, συνέχισαν να ζουν σε κοντίνερ” αναφέρει ο Αχιλλέας. “Κι αυτοί δεν ήταν πρόσφυγες, ήταν Αθηναίοι, ντόπιοι, πολίτες του κράτους. Συνεπώς, θα ήμουν τελείως αφελής αν περιμένα τίποτα καλύτερο για τους πρόσφυγες”.

Οι περισσότεροι από τους πρόσφυγες έχουν συμβιβαστεί πλέον με την ιδέα ότι τα Κέντρα Φιλοξενίας θα είναι για αρκετό καιρό το σπίτι τους, ενώ άλλοι περιμένουν καρτερικά τη χαρμόσυνη είδηση της μετεγκατάστασης σε βόρειες χώρες. Ο Αχιλλέας βλέπει ανθρώπους να φεύγουν και τους αποχαριτά όπως κάποιος που αποχωρίζεται πραγματικούς φίλους. Ο ίδιος δεν σκέφτεται τότε θα πέρθει η ώρα της αναχώρησης. “Έκανα μια γκάφα στην αρχή. Είπα ότι θα μείνω μέχρι να κλείσουμε την πόρτα και να φύγει και ο τελευταίος πρόσφυγας. Μάλλον δεν θα πρέπει να βιάζομαι” αναφέρει γελώντας.

Μέχρι τότε, θα συνεχίσει να λέει “καλημέρα – σαμπαχ αλ χαϊρ”, “ευχαριστώ – σουκράν” ή “με τη βοήθεια του Θεού – Ινσάλλαχ” και να παίζει ώρες ατελείωτες με τα αγαπημένα του παιδάκια που συνηθίζουν να τον φωνάζουν ρυθμικά “Χαράμι”. “Χαράμι” στα αραβικά σημαίνει κυριολεκτικά “κλεφτρόνι”, αλλά χρησιμοποιείται κατά κόρον για να περιγράψει ένα πολύ ανήσυχο, άτακτο και λίγο τρελό μικρό παιδί. Κάτι σαν τον Αχιλλέα, δηλαδή...

[πηγή](http://www.thefestival.gr/society/item/277305-enas-yperoxos-anthropos-sta-kentra-filoksenias-prosfygon-tis-thessalonikis) (<http://www.thefestival.gr/society/item/277305-enas-yperoxos-anthropos-sta-kentra-filoksenias-prosfygon-tis-thessalonikis>)

Λέξεις Κλειδιά:

[Αχιλλέας Πεκλάρης](#) ([/articles/free-tags/ahilleas-peklaris](#))

17
Like

googleplus

0 Comments

Sort by **Newest**

Add a comment...

Facebook Comments Plugin

17/07/17 - 17:18

[Διακοπή υδροδότησης σε 4 περιοχές](#) ([/articles/news-categories/koinonia/diakopi-ydrodotisis-se-4-periohes](#))

Η ΔΕΥΑΛ σας ενημερώνει ότι τη Δευτέρα 17/07/2017 από ώρα 22:00 μμ έως την Τρίτη 18/07/2017 ώρα 07:00 πμ θα γίνει διακοπή υδροδότησης στις περιοχές των Αλυφαντών, Αγίου Νεκταρίου, Λακέρδας και στο Γαϊδαρανήφορο λόγω ελέγχου του δικτύου.

...

[/articles/news-categories/koinonia/diakopi-ydrodotisis-se-4-periohes](#)

ΤΕΤΑΡΤΗ 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
5:00-10:00μμ
στο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΛΟΥΤΡΩΝ

17/07/17 - 16:58

[Εθελοντική Αιμοδοσία στα Λουτρά](#) ([/articles/news-categories/koinonia/ethelontiki-aimodosia-sta-lovtra](#))

• ΔΩΣΤΕ ΤΟ ΔΙΚΟ ΣΑΣ ΠΑΡΟΝ ΣΤΗΝ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΠΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017, 5.00 – 10.00 ΜΜ. ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΛΟΥΤΡΩΝ

...

[/articles/news-categories/koinonia/ethelontiki-aimodosia-sta-lovtra](#)

16/07/17 - 21:31

[Κι όμως συμβαίνει και αυτό: κλοπές στη σεισμόπληκτη Βρίσα](#) ([/articles/news-categories/koinonia/ki-omos-svmvainei-kai-ayto-klopes-sti-seismoplikti-vrisa](#))

Τα πρώτα κρούσματα κλοπών άρχισαν να εμφανίζονται στη Βρίσα και όλα δείχνουν ότι η αστυνόμευση ατόνησε.

Στο ιστολόγιο [“Κάτω από τον Πλάτανο”](#) (<http://vaterra.gr/platanos/?p=17877>) διαβάζουμε:

[/articles/news-categories/koinonia/ki-omos-svmvainei-kai-ayto-klopes-sti-seismoplikti-vrisa](#)

Η ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ ΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ

[\(articles/news-categories/koinonia/lesvos-aktivistes-kai-prosfyges-syakentronontai-gia-na-apaitisovn\)](#)